

הקודש והכול

1. ישעיה ב

וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֵל הַר י' אֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדְרָכָיו וְנִלְכֶה בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַם.

א1. ספר מלכים א פרק י

(א) וּמִלְכַּת שֶׁבַע שָׁמַעַת אֶת שְׁמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם ה' וַתָּבֵא לְנִסְתּוֹ בְּחִידוֹת:

(ב) וַתָּבֵא יְרוּשָׁלַיִם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד גְּמֵלִים נִשְׂאִים בְּשָׁמַיִם וְזָהָב רַב מְאֹד וְאָבֹן יְקָרָה וַתָּבֵא אֵל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ:

(ג) וַיִּגַּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל דְּבָרֶיהָ לֹא הָיָה דָבָר נֶעְלַם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ:

(ד) וַתֵּרָא מִלְכַּת שֶׁבַע אֵת כָּל חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה:

(ה) וּמֵאֲכָל שְׁלֹחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וְ{מִשְׁרָתָיו} וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֵלְתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית ה' וְלֹא הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ:

2. ערפלי טוהר / עמוד ו

האכילה, המיניות, אין קץ לעושר התוצאות שהן גורמות. ליופיו, להארטן, להופעת החיים שלהן ועל ידן.

א2. אורות עמ' פה

כשם שנשמת האדם היא יותר עליונה ויותר פנימית מהמלאכים, ודוקא מפני גדולתה ירדה עד לתחתית המדרגה, ומשם תעלה ברכוש גדול ועצום ותכשיר את העולם כולו עמה לעליה עליונה מקורית, כן הקודש שבחול, שירד עד לידי החולין הגמורים, הוא יותר נשגב וקדוש מהקודש שבקודש, אלא שהוא מסתתר הרבה. ואין קץ ותכלית לתיקוני העולם שיבאו מכל הטוב הבא לעולם בדרך חול...

ב2. שמונה קבצים ו' ד'

מדתו של אליהו הנביא, פותר כל קושיות ואיבעיות, ממונה על כל שיחות קודש ופעולת ישועות, והוא ישב תחת רותם אחד, ומשם לקח עוגת רצפים, ומזה באה שיחת חולין של תלמידי חכמים, שמצדה הקל היא צריכה תלמוד, ומצדה החמור היא שקולה ככל התורה כולה, כאמור במדרש משלי.

ג2. אורות הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד קג / הבסיס הארצי לנאצלות - עא

הארציות וכל ההשגות שמבוססות על החושים, וכל הרצונות שיש להם אחיזה ויחס עמהם, הם נותנים את החומר, שממנו יוצא אחר כך אל הפועל אותו העז הרוחני, שאנו מתחברים עמו במערכות העליונות בהשגות ורצונות הנאצלות, שמזדרחות בקרבנו.

3. מאמרי הראי"ה : אחדות ושניות

... אין העולם החומרי נפרד מהעולם הרוחני, אחדות שלמה יש בין שני העולמות האלה, כי שניהם ממקור אחד מוצאים "כי ביה ה', צור עולמים" ... ועם ישראל גוי אחד בארץ, שהשניות שנואה לו על פי שרש נשמתו, מרגיש כי ההפרדה בין החומריות ובין הרוחניות מסבה לו צער גדול ועמוק, והוא מבקש לו דרך לשוב אל האחדות.

4. פצצת מימן

(הנקראת גם פצצה תרמו-גרעינית) היא פצצה גרעינית שבתוכה גרעיני המימן עוברים היתוך גרעיני (מיזוג) לגרעינים כבדים יותר, תוך שחרור אנרגיה בכמות עצומה (באופן טבעי מתרחש תהליך זה בכוכבים ובהם השמש). עוצמתה של פצצת המימן היא גדולה בהרבה משל פצצת אטום (בה מתבצע תהליך ביקוע אטומי) ונמדדת ביחידות של מגהטון TNT (ובקצרה "מגהטון"). כדי שתהליך ההיתוך יתרחש יש צורך בלחצי טמפרטורה גבוהים מאוד, תנאים שנוצרים בכוכבים בזכות המסה הגדולה שלהם. בפצצת מימן מושגים תנאים אלה באמצעות פיצוץ פצצת ביקוע כתחל לפיצוץ פצצת המימן.

5. תורת משה על דברים יב

הנה יש שתי ירושלים אחת בנויה ואחת רוחנית מחוברת ומכוונת אל של מטה.

6. תלמוד בבלי מסכת תענית דף ה/א

רב נחמן לרבי יצחק מאי דכתיב בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר. משום דבקרבת קדוש לא אבוא בעיר: אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה ומי איכא ירושלים למעלה אין דכתיב ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו.

א6. מדרש תנחומא פקודי פרק א

(א) אלה פקודי המשכן זש"ה כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו (ירמיה יז) שם מכוון מקדשנו וכן הוא אומר מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך (שמות טו) וכן אתה מוצא שירושלים מכוונת למעלה כמו ירושלים של מטה מרוב אהבתה של מטה עשה אחרת למעלה.

7. תנחומא נשא טז

באתי לגני אחותי כלה. אמר רבי שמואל בר נחמן: בשעה שברא הקב"ה את העולם נתאוה שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש בעליונים.

א7. ילקוט שמעוני ויקרא - פרק יב - המשך רמז תקמז

שאל טורנוסרופוס הרשע את ר"ע איזה מעשים נאים של הקדוש ברוך הוא או של בשר ודם, אמר ליה של בשר ודם נאים, אמר ליה הרי השמים והארץ יכול אתה לעשות נאים מהם, אמר ליה לא תאמר לי בדבר שהוא למעלה מן הבריות שאין שולטין עליו, אלא דברים שהם מצוים בבני אדם... הביא לו שבולים וגלוסקאות אלו מעשה הקדוש ברוך הוא ואלו מעשה בשר ודם אין אלו נאים...

9. זכריה יד

(כ) ביום ההוא יהיה על מצלות הסוים קדש לדי' והיה הסירות בבית ד' כמזרקים לפני המזבח:

(כא) והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש לדי' צבאות ויבאו כל הזבחים וילקחו מהם ובשלו בהם

ולא יהיה כנעני עוד בבית ד' צבאות-יום ההוא:

10. מדרש רבה שיר השירים פרשה א פסקה לו

אמר רבי יוחנן עתידה ירושלים להעשות מטרפולין לכל המדינות ולהמשיך כנהר אליה לכבודה.

א10. מדרש רבה שיר השירים פרשה ז פסקה יא

עתידה ירושלים להיות מתרחבת בכל צדדיה עד שתהא מגעת לשערי דמשק... לקיים מה שנא' (ישעיה נ"ד) כי ימין ושמאל תפרוצי.

11. דניאל פרק ט